

Utrecht, 13 januari 1964

Beste Vaders,

nu ik weer terugkeer
ben in 't Sticht. vind ik het hier
koud en „unheimisch“, maar vooral
erg koud. Je slaapkamer koud;
je werkkamer is oetend koud; heel het
huis koud; de waterleiding afsluiten
tegen bevriezen; plus een perstend
hoog lichtdrukpeild het pleen ook
koud is. Het is een kwestie van
winnen. d.w.k. dat ik het ~~opende~~ ^{ontwend} was
en dat dat weer het gevolg was van
de fantastische vakantie, die ik gehad
heb. Vader + moeder nogmaals hartelijk
dank. Immiddels heb ik de draad
van mijn studie weer opgepakt en
zit praktisch de hele dag achter mijn
bureau op mijn kamer. Het bankstel
van de familie Kruijff is inmiddels
pearijbeerd en mijn kamer is nu
meer „leefbaarder“ geworden.

Mijn konari, die dit oude jaar in
hijne Quarles pleerd heeft, is door
hem Taedalen (Lawai) gaan zingen
en beweert dat het een heel
lust is.

Verder is mijn Touwrol overgenomen
door Menand ~~aan~~ van fotore klasse

Mijn talenten kan ik niet voor vast klets
brengen; mijn toneelcarrière is ten einde.
Eigenlijk vindt ik dit wel prettig want
in de toneelrepetitie staat me te
veel tijd kintten. Als je bezig ben met
repeteren is het niet erg maar met
ho'n kleine rol zit je het meren-
deel van de tijd toch niets te
doen en dat is vervelend.

Vandaag is Jan Jacob Sandberg het zieken-
huis Trippelgaard en morgen wordt hij
geoperceerd aan zijn been door Prof.
Huber himself. Daar is hij 3 weken
zot mee.

Maar de "possijs" of the town" na
iedere vakantie zijn wel de "maet
trouwen" plvallen van deze en jene
die je kent. Deze keer waren
er meer dan gewoonlijk, maar
het was dan veel te koud geweest.
De mensen moesten te dicht op elkaar
zitten. Wel, dat is weer voor vandaag

Good.